

Av. Akın Süel Banka yöneticiliğinden spora farklı alanlarda görev üstlenen bir hukuk adamı

Sevil KARACIK
FMV ve Işık Okulları
Kültür Sanat Yöneticisi

Işık Lisesi sıralarından FMV Yönetim Kuruluna uzanan bir başarı öyküsü bu... Liseden 1971-1972 döneminde mezun olduktan sonra yüksek öğrenimini İstanbul Hukuk Fakültesinde tamamladı. Üniversitenin son yıllarında bir avukatlık bürosunda çalışarak mesleğe ilk adımlarını attı; üniversiteyi bitirdikten sonra özellikle ticari davalar, iflas ve konkordato işlerinde yoğunlaşan bu büroda stajını yaptı ve sonrasında da avukat olarak çalıştı. Askerlik yıllarında Elazığ'da askeri savcı olarak bir yıla yakın görev yaptı. Takiben bir süre özel sektörde çalıştı ve hâlen Türkiye Sınai Kalkınma Bankasında çalışmaktadır.

Bu sayımızda konuğumuz, son derece ciddi görevlerinin yanı sıra spor hayatını da birlikte götürebilen bir "Işıklı", FMV Yönetim Kurulu Başkan Vekili Sayın Akın Süel.

Türkiye'nin ilk özel sermayeli kalkınma ve yatırım bankası olan TSKB'de otuz yıldır görev yapıyorsunuz. Çok uzun bir süre... İş hayatınız hakkında bize neler söylemek istersiniz?

Türkiye Sınai Kalkınma Bankasına (TSKB) 1984 yılında uzman yardımcısı avukat olarak girdim. Yöneticilik, hukuk müdürlüğü derken şu an genel sekreterlik ve hukuk müşavirliği görevlerini yürütüyorum. Ayrıca bankamızın çalışan

ve emekli (sandık) vakıflarının sorumluluklarını yürütmekteyim. Bu görevlerim sırasında bankamıza bağlı ortaklıklardan TSKB GYO AŞ'de, TSKB Gayrimenkul Değerleme AŞ'de ve TSKB Danışmanlık AŞ'de Yönetim Kurulu Başkanlıkları ve İzmir Gözlük Sanayi AŞ'de Yönetim Kurulu Başkan Vekilliği görevlerinde de bulundum. Dediyim gibi TSKB'de bu yıl 30. yılım doluyor, bu bana çok özel bir aidiyet duygusu veriyor. Esasen hukuku bir zemin olarak kabul etmek gerekir, bu zemin üzerine avukatlık, hâkimlik, savcılık gibi işler dışında, bankacılık, her türlü yöneticilik, sosyal örgütlerde ve sivil toplum örgütlerinde görevler ve hatta siyaset adamlığı rahatça yapılabilir. Diğer bir deyişle mühendislik, tıp vb. meslekler dışında, hukukun her kapıyı açan bir anahtar gibi olduğunu kabul etmeli, diyorum. Ben şahsen, mesleğimi kullanarak, mesleğin bana verdiği hukuki, idari ve sosyal misyon sayesinde banka yöneticiliğinden spor kulübü yöneticiliğine kadar farklı kulvarlarda bulundum. Genç arkadaşlarıma ülkemizin dünya ülkesi, vatandaşlarımızın dünya insanı olması yolundaki süreçte, hukuk mesleğini ve özellikle Uluslararası Hukuk dalını tavsiye ederim.

Bu görevlerinizin yanı sıra hâlen Türkiye Basketbol Federasyonunda asbaşkanlık görevini de yürütüyorsunuz. Spor hayatınız ve spor yöneticiliği görevleriyle ilgili bize bilgi verir misiniz?

Evet, gerçekten Işık Lisesinde başladığım basketbol, benim hayatımda çok önemli yer tutar; on beş yıl lisanslı basketbolcuydum ve önemli bölümünde profesyonel olarak oynadım, hem sporculuğun keyfini çıkardım hem de avukatlık yanında ikinci bir meslek sahibi oldum. Yani çift maaşlı gibiydim.

Işık'ta, lise yıllarımda boyum uzun diye beden eğitimi öğretmenim Osman Şengül, beni takıma aldı, sonrasında Galatasaray Kulübü altyapısına seçildim ve lisanslı oldum. O yıllarda ben koyu

2013 Beko Basketbol Ligi
Türkiye Şampiyonluğu
Ödül Töreni

Fenerbahçeliydim ama evimize Galatasaray Kulübü ve antrenman salonu yakın diye orada spora başladım. Ezeli rakibimiz Fenerbahçe ile oynuyorduk. Çok zor oluyordu ancak Galatasaray Kulübünü de çok sevmiştim. Arkadaşlarımla çok keyifli maçlar kazanıyor, Fenerbahçeyi de yeniyorduk, o yıllarda gençler kategorisinde Galatasaray en güçlü kadroya sahipti ve Türkiye’de daima birinci veya ikinci oluyorduk. Federasyondaki görevlerimde tarafsız davranmakla birlikte kalben Fenerbahçeliyim, ancak Galatasarayın her zaman gönlümde farklı bir yeri olmuştur. Sonrasında Şişli Spor, Vinleks Spor, Efes Pilsen, Ortaköy Spor ve İstanbulspor Kulüplerinde oynadım. Bu kadar çok kulüpte oynamanın avantajı ile çok arkadaş kazandım. Takım arkadaşlarımla hep iyi geçinmeye çalıştım, müsabaka sırasında kendi başarımdan çok takımımın başarısı için oynadım. Takım oyununun bana ileriki yıllarda çok katkısı oldu, geniş bir çevre ve gerçek arkadaşlar kazandım; bu vesile ile tüm gençlere takım olmayı ve paylaşmayı öneriyorum.

Sonrasında Türkiye Birinci Basketbol ve Voleybol

Liglerinde, Ortaköy Kulübünde, yöneticilik, asbaşkanlık yaptım. Yıllarca basketbol ve voleybol şube sorumluluğu yaptım, Mavi Jeans, Divarese ve Emlak Bankasının sponsorluklarıyla bir semt takımını her iki branşta da Türkiye Birinci Ligi’nde yıllarca başarıyla oynatabildik. 1999 yılında altyapıdan Galatasaraydan arkadaşım hâlen Türkiye Basketbol Federasyonu Başkanı Turgay Demirel’in daveti ile TBF yönetimine girdim. Özerk olan TBF’de üst üste üç seçim kazanarak devam ediyoruz. TBF Disiplin Kurulu Başkanlığı, Hukuk Kurulu Başkanlığı görevlerinde bulundum, hâlen TBF Asbaşkanlığı görevini yürütüyorum.

Özetlemek gerekirse Işık Lisesi sayesinde ve derslerimin yanında fedakârlığım sonucu, apayrı ama çok keyifli bir yol olan sporun içindeyim ve tüm Işıklı gençlerin spor yapmalarını ve spordan kopmamalarını istiyorum. Konuya iş anlamında da bakmalıyız. Birçok spor dalında ve bilhassa basketbolda Dünya ve Avrupa sıralamalarında

en önlereyiz. Bu demektir ki, ülkemizde, spor yöneticiliği, sponsorları, reklamcılığı ve halkla ilişkileri ile ciddi boyutta bir sektör doğmaktadır. Bu sektörde ve organizasyonlarda öncelikle yer almak ve yatırım yapmak, dünyanın gelişmiş ülkelerinde yapılanlar dikkate alındığında önemli bir fırsattır.

Bir taraftan da FMV Yönetim Kurulunda Başkan Vekilliği görevini yürütüyorsunuz. Bu noktaya nasıl geldiniz, hedefleriniz nelerdir?

Esasen iş ve spor hayatımın yoğunluğu sebebiyle 14 Aralık günü okuluma geliyor ve arada sırada birkaç sınıf arkadaşımınla görüşebiliyordum. Ama daima yetiştiğim camiayı sevgimden ötürü uzaktan izler, okulumu o yıllardaki disiplin anlayışıyla hatırlar, açıkçası o sert hocalarımı görsem de, şimdi ne düşünüyorlar, diye sorsam, derdim. Acaba sporcu yetişiyor mu? Işık Spor Kulübü daha büyüye diye takip ederdim. Sonrasında 2006 yılında Işık Üniversitesi Mtevelli Heyetine seçildim, özlediğim camiama hep hizmet etmek isterdim. Böylece bu imkâna kavuştum, daha sonrasında da da

Türkiye Basketbol Federasyonunun Anıtkabir’i Ziyareti

2007 yılında da FMV Yönetim Kuruluna seçildim, bu görevimi son üç yıldır Yönetim Kurulu Başkan Vekili sıfatıyla yürütmekteyim.

Bu süreçte arkadaşlarımla birlikte birçok projede fiilen çalıştım. Örneğin, Işık Üniversitesi Mtevelli Heyeti Üyesi iken, kızım sayesinde öğrendiğim üniversite karşılıklı burs sistemini inceleyip Işık Üniversitesine ve Işık camiasına adapte edilmesine çalıştım. Bu sistemde FMV, burslarından bir kısmını, Işık Üniversitesindeki başarılı ve ihtiyaç sahibi öğrencilere tahsis ediyor ve bu çocuklar üniversiteden mezun olduktan birkaç yıl sonra aynı bursu, aldıkları süre zarfında ödüyorlar ve bu sayede geri dönen burs yeni bir öğrenciye tahsis ediliyor. Bu sistem, üniversite yöneticileri ve Vakıf yönetiminin de katkılarıyla başarılı oldu ve hâlen devam etmekte.

Ben felsefe olarak, “dengeli ve sağlıklı büyüme”ye inanan biriyim. Eğitim alanında büyüme demek; fiziki büyümeden önce öğretim ve yabancı dil konusunu dikkatle izleyerek, sonuç

arak, okullarımızın kalitesini ve düzeyini yükseltmek olmalıdır.

Yönetim Kurulu olarak öncelikle eğitim-öğretim seviyesini daha yükseklerle çıkarmak hedefinin yanı sıra, FMV'ye yakışan kampüsler açmak ve Işıkları arttırmak, "iyi insanları" ülkenin her yerinde görmek ve iyi yetişen Işıklı gençlerin Türkiye'mize güç katması hedefiyle büyüme projelerine de destek veriyoruz. Bu eğitim yılında tüm yönetimimizin katkıları ile Ispartakule Kampüsümüzü ve Tuzla Anaokulunu açtık.

İş yaşamınızdaki başarının altın kurallarını aktarır mısınız?

Teşekkür ederim ama açıkçası kendim için başarılıyım diyemem. Çevremde başarılı Işıkları gördükçe gurur duyuyorum. Onların sayısını ve düzeyini arttırabilmek için, elimizdeki 128 yıllık eğitim tecrübesini de kullanarak, FMV yönetimi olarak "Neler yapabiliriz?" arayışı içerisindeyiz. Günümüz iş ve sosyal hayatında belli konuda uzmanlaşmak gerekiyor ancak bunu yaparken kişinin tüm enerji ve dikkatini aynı yöne toplamasının ciddi sakıncaları ortaya çıkıyor, bu nedenle sosyal faaliyetler ve sosyalleşme çok önemli. Yine çağımızın kolaylığı olan bilgisayar ortamının yanı sıra mutlaka kişisel ilişkiler, dostluklar kurulmalı; bu sayede güvenle ve sağlıklı bir çevreyle önce ufkumuzu genişletmeli, sonrasında da işler geliştirilmelidir diye düşünüyorum.

Fezye Mektepleri Vakfında da önemli görevleriniz var. Başkan Vekili olarak çalışmalarınız devam ediyor. Sadece Vakıfta değil, Işık Spor Kulübünün başarılarında da katkılarınız var.

Öğretimin hemen yanında spor ve sanat faaliyetlerinin aynı anda yürütülmesinin gereğine inanan bir kişiyim. Aslında Işık Sporunu ciddi bir enstrüman olarak düşünmeliyiz. Bu çerçevede sporu geliştirmeyi ve Işık Üniversitesi ile Işık Okullarını, Işık Spor çatısı altında toplayarak, mümkün olan en yüksek sinerjiyi yakalamalıyız, diye düşünürüz. Zaten bu birliktelikte karar alınmış olup hukuki ve idari süreç tamamlanmaktadır. Gerçekten Işık Okullarında spor tesisleri, kampüslerin fiziki şartlarına göre geliştirilmektedir, en son Ispartakule Kampüsünün spor tesisleri için muhteşem denilebilir. Temennimiz odur ki, önümüzdeki yıllarda tüm Işık camiası, Fezyeliler Işıklılar Derneğinin de katkıları ile sporda da yukarı istikamette çıkışını sürdürecektir.

Işık Okullarının Türk eğitim sistemi içindeki yerini nasıl görüyorsunuz?

Işık Okulları, anaokulundan üniversiteye kadar hizmet veren 128 yıllık dev bir eğitim kuruluşu. Işık ismi de Atatürk'ün onayı ile verilmiş. Sloganı "Önce iyi insan yetiştirir." Özel okul olarak ticari değil, tamamen eğitime yönelik hedefleri var. Kuruluş gayesini güncelleyerek muhafaza ediyor; rekabeti, eğitim, spor ve sanat alanlarında; kaliteden taviz vermeksizin sağlıklı ve dengeli büyüme çabası içerisinde. Ben FMV olarak, geçmişten alınan güç ile öğretmenlerimiz, öğrencilerimiz, mezunlarımız ve tüm çalışanlarımızla ortaya çıkan bu büyük topluluğun gelecekte de ülkemiz için büyük ve doğru bir güç olmaya devam edeceğine inanıyorum.

Tüm bu emek ve çalışmalar göz önünde bulundurulduğunda "24 saat size yetmiyor." diye düşünüyorum. Her zaman planlı programlı çalışmak ve zamanı iyi kullanmak bu işler için yeterli olmasa gerek. Nasıl yetişiyorsunuz bu kadar işe?

Gerçekten hep koşuşturuyorum; işim, işim dışındaki çabalarım beni bazen yoruyor ancak neticelerin pozitif olması beni kamçılıyor. Özetle, hep bir şeyleri eksiksiz tamamlama çabası içerisindeyim, galiba Başak burcundan gelen titizlik ve mükemmeliyetçilik hâlim de var. Günlük programımı son derece iyi bir şekilde ve yazarak planlıyorum, genelde uyarım ancak yaptığım planı değiştirme özgürlüğümü de aklımdan çıkartmam. Esasen, yakın zamanda işimden emekli olup FMV'ye ve spor gibi sosyal sorumluluklarıma daha fazla zaman ayırmam gerektiğini düşünüyorum.

Temel eğitime dönersek sizin başarı öykünüzde Işık Lisesinin yeri nedir?

Işık Lisesinin benim hayatımda, her öğrencinin olduğu gibi, olumlu ve olumsuz yönleri elbette olmuştur. Ancak olumlu yönleri daha fazladır. Olumlu yönü olarak, "Önce iyi insan yetiştirmek" felsefesini çok önemsiyorum. İyi insan tanımının içinde, sayfalarca yazılacak sözler vardır ancak iyi eğitilmiş; sporu, sanatı bilen; sosyalleşebilen, paylaşabilen, etrafına olumlu ve yapıcı izler bırakan bir insan figürü bence her şeyden önemlidir. Altmış yaşına yaklaştığım bugün dahi "önce iyi insan olmak" ve "kendini geliştirmek" felsefesini hep düşünmek ve geliştirmek çabası içerisindeyim.

Sizin ve dönem arkadaşlarınızın Işık Üniversitesi Mütevelli Heyetinde de önemli görev ve çalışmalarınız oldu. Bu süreçten ve Işık Üniversitesinin bugünkü durumundan bahsedebilir misiniz?

Işık Üniversitesi bugün 5000'e yakın öğrencisi ve büyük bir kampüsü olan, on yılı geride bırakan, rühdünü üniversite eğitiminde ispat etmiş, kaliteli mezunlar vermiş bir kuruluştur. İçinde bir süre görev aldığım Mütevelli Heyeti de bugünkü yapıyla çok değerli akademisyen, iş, sanat ve spor adamlarından teşekkül etmiştir. Başarı ortadadır, FMV Yönetim Kurulu ve Işık Üniversitemiz

40. yıl mezuniyet anısı
16 Aralık 2012

Mütevelli Heyetleri birlikte çalışarak FMV bayrağını çok daha yukarılara taşıyacaklardır.

Bugün Feyziye Mektepleri Vakfı Yönetim Kurulunda sınıf ve okul arkadaşlarımızla birlikte Işık'ı ileri götürmek adına çalışıyor ve emek harcıyorsunuz. Okul yıllarında arkadaşlık ilişkileriniz nasıldı, çokça rekabet olur muydu aranızda, yoksa Işık kardeşliği mi ön plandaydı?

Okul yıllarımız 1965 ve sonraki yıllar... Malum bilgisayarlar, cep telefonları yoktu o dönemde, sabit telefonlarla konuşurduk. Sıkça bir araya gelirdik. Bazen kavga ederdik, bazen gezerdik ama hep "birlikte" vakit geçirirdik. Mesela, o yıllarda Müfit Öget arkadaşımın okul çıkışı masa tenisi salonuna gider, iddialı maçlar yapardık; hafta sonları da Semih Yörük ve diğer Fenerli arkadaşlarımızla Fenerbahçenin basket ve futbol maçlarına sıkça giderdik. Okul bahçesinde ayak topu yasak olduğundan, aralarda elle orta yapıp kafa ile şut atar, yarışmalar yapardık. O yıllarda rekabetten ziyade, Işık kardeşliği ön plana çıkarıldı. Bunun en güzel örneği, farklı zamanlarda sıra arkadaşlığı da yaptığım, iki sınıf arkadaşım, dostlarım Ahmet Burak ve Gün Han Başık ile FMV Yönetim Kurulunda birlikte görev yapmamızdır. El birliği ile kurumun geleceği için çalışıyoruz. Bu, benim için çok kıymetli bir şans, tüm aklım ve kalbimle bu şansı değerlendirmeye çalışıyorum.

Işıklılık bağında Feyzineliler Işıklılar Derneğinin yeri nedir?

Bence Feyzineliler Işıklılar Derneğinin önemi çok büyük. Bu dernek geçmişten geleceğe Işıklılıarı organize edebilir, birleştirebilir. Bu birleşen güç, okullarımıza ve hatta tüm toplumumuza katkı sağlayabilir. Geçmiş ve mevcut dernek yöneticilerinin ne kadar içten ve özveri ile çalıştıklarını görüyorum ve onlara destek verilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Okul yılları bir insanın gelişim sürecinde çok önemli yer tutuyor ve o döneme ait hatıralar da hafızalardan hiç silinmiyor. Sizin Işıklı yıllarınız nasıl geçti? Silinmeyen anılardan, arkadaşlardan, öğretmenlerden bize aktaracaklarınız neler olabilir?

Bahsettiğim gibi, Işıklı yıllarım unutamadığım, genel olarak keyifli yıllardı. Tabii ki, bu genel güzelliğin yanında irili ufaklı problemler de yaşıyordum. Bunlardan da bahsetmezsem, samimi olmam, diye düşünüyorum. Şöyle ki, sıkı disiplin ve katı uygulamalar nedeniyle çekingen olmuştum. Derslerimde sınıfı geçer durumda ve orta karar bir öğrenciydim. Okul çıkışında haftada üç gün idmana gider ve yorgun olduğumdan evde çalışırken uyuyakalırdım. Ama zor da olsa birden çok işi bir arada yürütebildim. Okul yıllarımdan kalan bir hatırayı anlatayım: Ben ilkokulu Ankara'da okurken, müziğe meraklıydım ve melodika çalardım. O süreçte çocuk bandosuna seçilmiş, millî bayram günleri cumhurbaşkanına, başbakanına konserler verir noktaya gelmiştik. Bu sayede İsmet İnönü'ye konser vermiş, bizzat kendisinden çok güzel espri ve iltifatlar duymuştum. Anlatmak istediğim kendimi bayağı müzisyen

filan sanıyordum. Işık'ta 7.sınıftayken, müzik öğretmenimiz Jada Koper Hanım, sınıfta notalarla parçayı yüksek sesle söylememizi isterdi. Ben de o zaman da gündemde olan assolistlik gibi bir durumu katiyen yapamam, utanır, kalkıp söyleyemezdim. Ancak müziği, notayı iyi biliyordum. Neticede öğretmenim beni müzik dersinden bütünlüme bıraktı. Babam da kızıp bütün yaz, tek bütünlüme dersim olan müzik dersi çalışmamı zorunlu tuttu. O günkü aklımla bütünlümeden, parçaları notalarıyla söyleyerek geçtim ama müzikle ilgimi de kestim. Bir de 10. sınıfta edebiyat öğretmenimiz rahmetli Aysel Hanım, beni kompozisyon dersinden önce bütünlüme sonrasında da sadece kompozisyon dersinden sınıfta bıraktı. İnanılmaz bir durum oldu, sınıfta kalmam sonucu, tüm arkadaşlarım ve okulumdan kompozisyon dersi nedeniyle kopuyor, hayatımdan bir yılı kaybediyordum. Kâbus dolu anlar yaşadım, bazen kendimi uykudayım uyanacağım sanırdım. Sonra bir mucize oldu ve hükümet tek dersten sınıfta kalanlara o yıl için tekrar bir sınav hakkı tanıdı. O yaşında korkunç tepkili ve inat hâlindeydim, birkaç satır yazıp kâğıdı verdim, bu sefer hocam sınıfı geçirmek zorunda kaldı sanırım. Halbuki sonradan avukatlık mesleğinde beğenilen, anlaşılır dilekçeler yazıyordum. Bu olaylar hâlen düşünür, kesinlikle kişiler üzerinde durmam, hep kendime ders çıkarır, en azından eleştirdiğim, beğenmediğim, içime sindiremediğim davranış ve eylemleri, çalışma hayatımda astlarıma ve çalışma arkadaşlarıma yapmam, böylece keyifli ve başarılı bir çalışma ortamı yaratmaya çalışırım. Bu hatıramı anlatmamın sebebi, birtakım sebepler veya belli kişiler nedeniyle "okuluna kırlanlar" olabilir ancak kişiler değil, kurum önemlidir; daha da önemlisi, insanın kurumuna ve kendisine inancı, güvenidir.

Son olarak genç Işıklılara neler söylemek istersiniz?

Hayatta daima sorgulayıcı olunlar, yapıcı olunlar; okullarını yuva gibi kabul etsinler, okullarından kopmasınlar. Hepsinin gözlerinden öperim, hepsine başarılar dilerim.

TBF Kadınlar Türkiye Kupası
2012-2013 Ödül Töreni

2013 Kadınlar Cumhurbaşkanlığı
Kupası Ödül Töreni